

శతకాలు

భక్తి, జ్ఞాన, నీతి

ద్వారకాపతి శతకము

సదాశివ సమారంభం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు శుక మహర్షి

గురు వాసదత్త మహర్షి

గురు వాల్మీకి మహర్షి

గురు శ్రీకృష్ణ

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దత్తాత్రేయ

గురు బాలాచీ

గురు గోరమ బుద్ధ

గురు ఆదిశంకరాచార్య

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

గురు రవీంద్రానంద

గురు కబీర్ దాస్

గురు చైతన్య మహా ప్రభువు

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

గురు వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామి

యోగి వేమన

అస్మదాచార్య పర్యంతం

గురు వైలింగ్ స్వామి

గురు లాహిరి మహాశయి

గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి

గురు వివేకానంద

గురు హాయి బాలా

గురు ఆరబింద్

గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు భక్తవేదాంత ప్రభుపాద

గురు మళయాళస్వామి

గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి

గురు చంద్రకీర్తిర పరమాచార్య

వందే గురుపరంపరాం..

నన్ను "నేను" తెలుసుకోవటానికి
నన్ను "నేను" మార్చుకోవటానికి
"నేను" గా ఉండటానికి

మరియు అత్యుత్తమ జీవన విధానానికి

కావలసిన భక్తి,జ్ఞాన,కర్మ,ధర్మ సమాచారం ఒకేచోట తెలుగులో ఉచితంగా!

సాధారణంగా వేదాంతం తెలుసుకోవాలనే కోరిక వుంటుంది, కాని గ్రంథాలు అందుబాటులో లేవు. ఇంకొకరి దగ్గర గ్రంథాలు వుంటాయి, కాని జిజ్ఞాసువులకి ఎక్కడ ఉన్నవో తెలియదు. అలాగే కొన్ని లైబ్రరీ లో కొన్ని రకాల పుస్తకాలు మాత్రమే లభ్యం అవుతున్నాయి, అంతేగాక విలువైన గ్రంథాలు సరైన సంరక్షణ లేక కనుమరుగైపోతున్నాయి, కనుక మన అందరి కోసం భారత ప్రభుత్వం పురాతన ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలను సంరక్షించే నిమిత్తం ఎంతో శ్రమతో కంప్యూటరీకరణ ద్వారా ఒక చోట చేర్చుతూ ఆన్ లైన్ చేయటం జరిగింది. ఇటువంటి విలువైన జ్ఞాన సంపదను మరింత సులభంగా అందుబాటులోకి తీసుకురావటానికి సాయి రామ్ సేవక బృందం ఉడతా భక్తి గా ఇప్పటివరకే దాదాపు 5000 పుస్తకాలను వివిధ వర్గాలుగా విభజించి PDF(eBOOK) రూపంలో ఆన్ లైన్ లో ఉచితంగా అందించటం జరిగింది. కనుక ప్రతి ఒక్కరు ఈ సదవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు. ఇందుకు సహాయం అందించిన భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా <http://www.new.dli.ernet.in>), ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్(<https://archive.org>), గూగుల్ వెబ్ సైట్(<https://www.google.co.in>), మైక్రోసాఫ్ట్ వెబ్ సైట్(<http://www.microsoft.com>) కు మేము ఋణపడివున్నాము.అలాగే ఇటువంటి బృహత్తర కార్యక్రమానికి పెద్ద మొత్తం లో గ్రంథాలను అందించిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమునకు కూడా మనం ఋణపడివున్నాము. సాయి రామ్ సేవక బృందం కోరుకొనేది ఒక్కటి, ప్రతి ఇల్లు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన గ్రంథాలతో నిండిపోవాలన్నదే మా కోరిక.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in> లేక <http://www.dli.ernet.in>
- 2) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్: <http://www.sairealattitudemanagement.org>
- 3) సాయి రామ్ గూగుల్ సైట్: <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్: <https://archive.org/details/SaiRealAttitudeManagement>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞం పై గల సలహాలు,సూచనలకు సేవక బృందాన్ని సంప్రదించుటకు: sairealattitudemgt@gmail.com

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సమాచారం: <https://www.facebook.com/SaiRealAttitudeManagement>

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సంబంధ వీడియోలు: <https://www.youtube.com/user/sairealattitudemgt>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞంలో ప్రతి ఒక్కరు పాల్గొని, ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని,మీరు సంతృప్తులైతే మరొక సాధకునికి, జిజ్ఞాసువులకు మార్గం చూపించగలరని ఆశిస్తున్నాము. మీరు చదువుకోవటంలో ఏమైనా ఇబ్బంది కలిగితే సేవక బృందంను సంప్రదించగలరు. ఒకవేళ మా సేవలో ఏమైనా పొరపాటు వస్తే మన్నించగలరు.

ఈ గ్రంథపు భారత ప్రభుత్వ డిజిటల్ లైబ్రరీ గుర్తింపు సంఖ్య: 2020050014446

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఈ గ్రంథముపై వ్యాపార,ముద్రణ హక్కులు రచయిత,పబ్లిషర్స్ కి గలవు, కనుక వారిని సంప్రదించగలరని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

SaiRealAttitudeManagement(SAI RAM) - సాయి నిజ వ్యక్తిత్వ నిర్వహణ(సాయి రామ్)

*** సర్వం శ్రీ సాయినాథ పాద సమర్పణమస్తు ***

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc. x

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with
CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books Journals
Newspapers
Palm-Leaves (Manuscripts)

Title:

Author:

Year: to

Subject: Any Subject

Language:

Scanning Centre: Any Centre

[Presentations and Report](#)
[Statistics Report](#)
[Status Report](#)
[Feedback](#) | [Suggestions](#) | [Problems](#) | [Missing links or Books](#)

Click [here](#) for PDF collection
DLI_MIRROR at IJCAA Data Center PUNE

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

[Click Here to know More about DLI](#) ^{New!}

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none">Rashtrapati BhavanCMU-BooksSanskritTTD TirupathiKerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none">INSA	<ul style="list-style-type: none">Times of IndiaIndian ExpressThe HinduDeccan HeraldEenaduVaartha	<ul style="list-style-type: none">Tamil Heritage FoundationAnnaUniversity ^{New!}

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Author's Last Name

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Year

1850-1900	1901-1910	1911-1920	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-------

Subject

Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...
--------------	---------	-----------	-----------	-----	-------------	-----------	----------	--------------------------------------

Language

Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu
----------	---------	---------	-------	---------	---------	-------	--------	------

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

“దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్టమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జలిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ, సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజూ పువ్వుల రాసుల్ని వికసించజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నిటి కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. “నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

ద్వారకాపతి శతకము.

ఇది

విశాఖపట్టణముజిల్లా, బొబ్బిలితాలూకా, అజ్ఞాడవాస్తవ్యులగు

శ్రీమదాదిభట్ట శ్రీరామమూర్తి కవితే

రచింపబడి

కృష్ణా జిల్లా కైకలూరుతాలూకా శోభనాద్రిపురం అగ్రహారవాస్తవ్యులగు

బి. శ్రీ కాశీనాథుని సుబ్బారావుగారి

ద్రవ్యసహాయమున

బెజవాడ ఆరిధిగ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాలయందు

కుందా లక్ష్మీనరసయ్యచే

ముద్రించి ప్రచురింపబడియెను

1942

మొదటికూర్పు 500 ప్రతులు

సర్వహక్కులు గ్రంథకర్తవి

[కల 0-4-0

వీ రి క

బ్రహ్మశ్రీ ఆదిభట్ట శ్రీ రామ మూ ర్తి గా రి చే త
 రచింపఁబడిన శ్రీ మద్రామాాయణ గీతమాలికలు అందఁడు
 చదివితిని. ధార అనర్గళముగా నున్నది. ఇంత గ్రంథములు
 ఒకటి రకారప్రాసము, ఒకటి మకారప్రాసముతోఁ గుంటు
 లేకుండ, రసము చెడకుండ వ్రాయుట, సామాన్యలు చేయలేని
 పని. దీని కెంత యోపిక కావలయునో భగవంతుని కెఱుక.
 అందులో నాద్యంతము నొక్కఁడే మొక్కవోని మధువాహి
 నిగాఁ బ్రసరింపఁ జేయుట పూర్వపుణ్య విశేషము. వీరి
 రామాయణ కీర్తనలు రమ్యాతిరమ్యములు. సుబ్రహ్మణ్య కవి
 యధ్యాత్మరామాయణమునకు వన్నె పెట్టిన ట్లున్నవి. ఇది
 గాక వీరి యితర గ్రంథములును, గీతాకావ్యము, నారాయణ
 శతకమును, వీరి పాండిత్యము, గడుసుందనము, ప్రతిభను
 వెల్లడించుచున్నవి. వీరు క్రమాంతస్వాధ్యాయులు, అమోఘ
 జ్యోతిషపాండిత్యము కలవారు. ఏతాదృశగుణగరిష్ఠులు భగవ
 త్కృపాపాత్రులు. వీరు గుండెకు సూటిగా మాటాడుదురు.
 అట్టి ప్రకృతి స్వామికి దగ్గఱగా నున్నది. ఇందొక్క యక్షర
 మును అతిశయోక్తి కాదు.

విశ్వనాథ సత్యనారాయణ,

బె జ వా డ.

13—3—42.

ద్వారకాపతి శతకము

ఉ॥ శ్రీరమణీమనోహర! విశ్వేశ్వకృపాకర! యాదవాస్వయో
దారపయోధిశీతకర! • దానవదూర! వినమ్రదాసమం
చార! మదాంధ వైద్యముఖిదర్శకుతార! కళిందనందినీ
తీరవిహార! గోపవరధీర! వశీకర! ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ విఘ్నములేకమత్కృతి, వివేకులు సంతన మొందియుండ, ని
ర్విఘ్నముగాసమాప్తి నెఱవేర్పగణాధిపుమ్రొక్కికొల్తు, శ్రీ
నిఘ్న మదీయవాంఛితమునెమ్మిని దీర్చి కృతార్థుఁజేసి, శ
తుఁిఘ్న! మహాత్మ! నన్ను బరితుష్టుని సల్పవె, ద్వారకాపతీ.

చ॥ కరముల నాలుగింట, వరకంజముఁ బొత్తము సక్షమాల సం
బరముగ వీణెదాలిచి, శుభమ్ముగఁ బాటను బాడువాణిని
బృరముగ నాదునాల్క నిలువంగ భజించెద, మంచిపల్కులం
దొరలిచి, సన్నుఁబోచి, పరితుష్టుని జేయఁగ ద్వారకాపతీ.

చ॥ చతురకవిత్వసంస్కృతవిశారదు నాదికవీందుఁ నెంచి స
మృతిఁదలపోసి, వ్యాసుని గ్రంథముగ గొల్చుచుఁ గాళిదాసుభా
రతకవులందలంచి, మదిఁ బ్రాథమలఁబోతనముఁ ఖ్యులందఱిన్
స్తుతులొసరించి వేడెద, వసుంధర నేనిను ద్వారకాపతీ.

చ॥ అలసిరి లచ్చితేంద్రన మహాత్ములు, జ్ఞానులు, నాదు తల్లి దరి
దులకు సమస్కరింపుచు, నిరూఢిగ మద్గురు సేవ సల్పి యు
జ్వలమగుభక్తి నాకిడఁ ధ్రువమ్ముగఁ గోరి మదాత్మశుద్ధిని
శ్చలమగు బుద్ధి నిన్ గొలుతుఁ జక్కగ నాకిడు ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ రాజిత కీర్తిశాలి, మునిరాజు కృపారసవార్ధి, యాభర
ద్వాజయమింప్రండయ్యసఘువంశమునంజనియించె, విద్యనం
భోజభవుండొనాఁగ నుతిఁబొందిన రామయలక్ష్మీభర్త ని
ర్వాజుఁడుమత్పితామహుఁడుఁ త్యాగియు దారుఁడు ద్వారకాపతి

ఉ॥ ధీయుతుఁడౌచు లక్ష్మీయనుఁదివ్యపదంబునఁగూడి యొప్పినా
రాయణుఁడన్న వేరున విరాజిలువాఁడవధాని శ్రీయుపా
ధ్యాయుల వేంకటాచ్యునకుఁడత్సతి సుబ్బమకుందనూజకా
త్యాయనిసాటిపాపమయుఁడల్లియుఁడండ్రియు ద్వారకాపతి.

ఉ॥ వేడుచు నున్నవాఁడ నినుఁవేయువిధముల నన్నుఁబ్రీతిఁగా
పాడుము రామమూర్తియనుఁవాఁడ భవత్పదసేవకుండ నీ
వాఁడను నీవెనా కెపుడుఁబ్రాపని నమ్మిక నున్నవాఁడ న
జ్ఞాడపురీనివాసకుఁడఁ సాధువిధేయుఁడ ద్వారకాపతి.

ఉ॥ పునానిక నీకుఁ బడ్యశతఁమున్ రచియించి యొసంగ దాని న
మ్మానముతోడలోనననుమానముమానిపరిగ్రహించియా
భానునిశేషతాఁముగఁ బాలన సేయు మనశ్వరాయువుం
బూని వెలుంగునట్లు పరిపూర్ణకృపం గని ద్వారకాపతి.

చ॥ నలు పయి సృష్టి సల్పితి జగనార్దను వేరిటఁ బెంచుచుంటి వీ
నలరఁగఁ జంద్రశేఖరుఁడవై నశియింపఁగఁబుచ్చుచుంటి ని
ర్మలముగమూఁడు పేరులఁగ్రమమ్ముగవృత్తులఁబొందియుంటి ని
శ్చలముగఁ గాంచ నొంటివగుఁసామివి నీవెగ, ద్వారకాపతి.

చ॥ సరసిజనూతి వేదములఁజౌర్యతఁగై కొని సోమకుండు ము
క్కురుఁడయు వార్ధి డాగ మొఱసారసగర్భుఁడిడంగ నీవు ని

బృహమగు మీనరూపమునఁ వారిధిఁజొచ్చి సురారిద్రుంచి సం
బరముగఁ బ్రానుడుల్ వడసి • బ్రహ్మకొసంగితి ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ గ్రానము మందర మృసురఁ కాండము వేల్పులు పట్టివార్ధి సం
భావనఁ ద్రచ్చు బర్వతముఁ భారముగాఁగ విడంగ వారలుఁ
సీవును గూర్మరూపమునఁ నెమ్మి గిరిక భరియించి తేల్చి యా
దేవగణాన కీ విడితి • తేకువ నా సుధ ద్వారకాపతీ.

చ॥ కుటిలుఁడు హేమలోచనుఁడుఁ కుంభినిఁజూపఁగఁ జుట్టిపట్టియు
త్కటుఁడయిపోవుచో నమరఁ కాండమునీకడ మొట్టవెట్టఁగాఁ
గిటినయి కోటలం బెనిచిఁ కేశవ యానూన నూచించి యా
కుటిలుని ద్రుంచి నీవపుడు • క్షోణిని నిల్పితి ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ నీదగు పాదభక్తిని జఙింపకమున్నటినుండి కొల్పుఁ బ్ర
హ్లాదు హిరణ్యకశ్యపుఁడు • రచ్చల కెక్కెడు బాధవెట్ట న
మోదుఁడవౌచు బాలకునిఁ మోదమున న్నెలయింపనెంచిపె
ల్లాదట దైత్యుఁడున్మి దనుఁ జూర్చకుఁ బ్రోచితి ద్వారకాపతీ.

చ॥ అడిగితి వామనుండ వయిఁ యా బలి మూఁడువదాల నేల న
ప్పుడె వడిఁగుబ్జహువువిడిఁ భూమి నొకడునుఁ గొంచు వేఱయొ
క్కఁడుగుసమిన్నుఁగై కొనిఁ గాశుఁడవౌచునుమూడవఁడునా
యెడ బలి మస్తమందిడిరఁ హింబలిఁ ద్రొక్కితి ద్వారకాపతీ.

చ॥ పరశువు కేలఁబూని నరఁ పాలుర నిర్వదియొక్కసారి సం
హరణమొనర్చి నల్లను నయముగఁ బై త్రకత్పప్తినల్పియ
త్తటిభృగురామదాతవయిఁ ధాత్రీని గశ్యపమాని కిచ్చి సు
స్థిరతరకీర్తిఁ గాంచితివి • చెప్పెడి దెయ్యవి ద్వారకాపతీ.

- ఉ॥ రావణ కుంభకర్ణముఖి ♦ రాక్షసబాధల కోపలేక, యా
దేవగణమ్ము నిన్ను వినుతింపఁగ నంతఁ గృపాంబురాళివై
భూవరుడైన పక్షిరథుఁపుత్రుడనై జనియించి, రాముఁడ
న్నీవు దశాస్యముఖ్యులవనింబడగూల్చితి ద్వారకాపతీ.
- చ॥ అల వసుదేవుచే జననమందుచు రోహిణి కల్ల దేవకీ
లలనకు ముద్దుఁజూపుచు విలాసములఁ బలరామకృష్ణులై
యలరుచు మేనులందున సిఠాసితవర్ణములందు నొంటివై
యిలభర మెల్ల మాన్పి రిపుఁహీనను జేసితి ద్వారకాపతీ.
- చ॥ మతములపాడి వీడి పలుమాయ లొనర్చి యనేకరీతులై
శ్రుతిగతులం జరింపక వసుంధరఁ జూడఁగ నెల్ల వారు దు
ర్మతులయియుండియుండియపమార్గములంజరియింపబుద్ధయా
క్షితివెలయంగఁ బాడి పరిశీలన నిల్పితి ద్వారకాపతీ.
- చ॥ కలియుగమైన వెన్కన్మపఁకాండము దొంగలరీతిగాను సం
చలనమొనర్చి బాములనొసంగెడివారలఁద్రుంపనెంచి ని
ర్మలమగు వెల్ల జేజిని బిరానను నెక్కి మహాసి కేల నీ
వలరఁగఁబూని రాజులనయారె వధింతు ద్వారకాపతీ.
- ఉ॥ దేవకి గర్భమందు వసుదేవునిచే జననముఁజెంది సం
భావన పారిజాత మన ♦ భాసురమంగళ వేదశాస్త్రు శో
భావహమైన శాఖల ననంత సుఖాళి జనాళి కిచ్చుచుం
జీవనదానకర్తవయి ♦ జీవనమిచ్చెదు ద్వారకాపతీ.
- చ॥ సురమణికోర్కెలెన్నొయిడుచు సురకోటినిఁబ్రోచునట్టులీ
శ్వర ! వరదాయకుండ వయి ♦ సర్వచరాచరజీవకోటి నీ

వరయుచు జీవనమ్ముల మహాత్ముడవై యిడికాంతుపీవును
ద్వారము నొసంగి భక్తుననుఁ బాలనఁజేయవె ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ వేల్పులగిడ్డి వేల్పుల నవీనపు బువ్వలఁ బెట్టిపోవు నా
వేల్పుల వేల్పువౌచువు ప్రోవీణుఁడవౌచును నీవు నాగరా
ట్టల్పశయాన! నాకు లలితంబగు నీ పదభక్తి నిచ్చి య
త్యల్పపుఁ గోర్కె భక్తుననుఁదన్నినఁదప్పటె! ద్వారకాపతీ.

చ॥ అడుగును దాటనీయను మహాత్ముడవై ననుఁబ్రోవకున్న ని
స్వడిగ మదీయభక్తి యనుఁపాశము నీదుపదాలకుఁ ముడిన్
జడియక నేను వైవఁగను * సాగు టదెట్లగు నీకు, నీవు ని
య్యెడ నభయమ్ముదానమిడఁ వేనియునిఁవిడ ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ మోదమెనీకు వేదపరిపూర్ణులఁగాంచిన నెంతో శాస్త్రసం
వాదులఁ జూడ సంతసమె * పండితభావల విన్లనీవు నా
స్లఁదుఁడవౌదు వింకను వివాదమటన్నను కాలుఁద్రవ్వెదా
కాదను మాట గెల్తువు ప్రోకాశతఁ జెందగ ద్వారకాపతీ.

చ॥ కృపణపుబుద్ధిమాని పరికింపుము తెల్లఁగ నాదు ముద్దు, నీ
కపయశ మబ్బు ప్రాద్దు, పరిహార మొనర్పుము, నీవురద్దు నా
చపలతనద్దు నీవికను * జాలమునేయక కోర్కెదిద్దు, నీ
కృపకును హద్దుఁగాననొకఁ యింతయొసంగుము ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ పోడిమిదప్పకున్నఁ బరిపూర్ణసుఖమ్ములఁ బొందుదంటనీ
వాడినమాటఁ దప్పక నయమ్ముగుపాడినె చూతువంట తు
న్మాచుచు దుష్టులం జగతి * మాదృశదీనులఁబ్రోచెదంట వి
న్నాడను నీదు భక్తుఁడ నసాధునిఁగావవెద్వారకాపతీ.

- చ॥ నిలువఁగఁ గొంపలేదు మది ♦ నీపదభక్తిని వీడఁబోదు చం
చలతను బొట్టకూటికిని ♦ సంచరణమ్మును సేయ వాడు ని
శ్చలముగ నొక్కతావున విచారములేకను నిన్నుఁ గొల్వ ని
ర్మల భవదీయభక్తి నిజఁమా కృపఁ గొల్చెద ద్వారకాపతి.
- ఉ॥ శాత్రవశిక్ష సల్పఁగ విచక్షణదక్షుండవౌదు వీవు నా
క్షాత్రపుఁజిహ్నాలోండుచువిశాలయశుండవుకావెచూడను
క్షేత్రీవరుండ వీవికి విశేషదయాభుండవౌదు వెన్న ని
ద్ధాత్రీని భక్తునన్నొకనిఁ ♦ దన్నుట కప్తమె ద్వారకాపతి.
- చ॥ దనుజుఁడు సర్పరూపమును ♦ దాలిచి క్రూరతఁగాననాంతరం
బునఁ బడియుండి గోపకులఁభోరున మ్రింగెడునట్లు వారు వే
డినఁ గరుణించునట్టులు గఁడింది భయార్తుని నన్నుఁగావ ని
న్ననవరతంబుఁగొల్చెద దయామతిఁజూడుముద్వారకాపతి.
- ఉ॥ జంకక దుష్టులన్న రిపుఁసంఘ మటన్నను సీవెదిర్చి ని
శ్చంకను వారిఁద్రొంతువు విశంకటశక్తిని నాదుశత్రులఁ
బింకములూడునట్టులతివేగముగా నొనరించి మించియో
పంకజనాభ ! పోచి ననుః ♦ బజ్జను జేర్చవె ద్వారకాపతి.
- ఉ॥ గోవుల గోపబాలకుల ♦ గోపికల న్గడుచిచ్చు చుట్టి జే
వా! వడినిన్ను మొఱ్ఱలిడఁవారలఁ గావఁగఁ జిచ్చుమ్రుంగి సీ
వావిధి వారిఁబోచితివియట్టులె నావెతచిచ్చుమ్రుంగి త్వ
త్సేవకు నన్నుఁ జొన్నికృపఁజెచ్చెరఁబోవవె ద్వారకాపతి.
- చ॥ కులము పవిత్రీమయ్యె యదుఁకుంజర ! నీవుదయమ్మునందనీ
వలనయశమ్మువచ్చెరిపువర్గమునోయ్యనఁద్రుంచియుంటవ్యా

కులము నశించె గోవులకుఁ ♦ గోరికవచ్చెడి మేతలెచ్చె వి
పులు పరితుష్టి జెందిరి మోఱుంగులు గల్గుట ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ ఏటికి మేనువెంచ నతిఃహీనపు వృత్తుల నల్పి కాటికే
నాటికి నీదుభక్తియు జునార్దన! కొల్వొగ నాకొసంగి యీ
నాటికిఁ గ్వత్పదాబ్జములఃభక్తునిఁజేరిచి ప్రోవకున్న ము
మ్మాటికి నిన్నువీడను సుకమా! దరిగాంచక ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ లంచముమొక్క నై జము విఃలాసము నీకది బాల్యమిత్రుడై
వంచన లచ్చినేయఁ దనఃపత్నియు బాములఁబెట్టియడ్కులే
కొంచె మొ మూటగా ముడిచిఁకొమలిపుచ్చగ మూటవిప్పి భ
క్షించుచు నా కుచేలు సిరిఁ జేర్చుచుఁ బంపవె ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ కొంటెతనమ్ముఁ బూనుచునుః గూఠపయస్సుననుండినీవు వా
ల్గంటుల గొల్లచేడెల విఃకారపుఁజేష్టల నల్పునట్టి బల్
తుంటరి జారనాయకుఁడుఁదొంగవటంచు వచింతునిన్న హో
వింటిని వేదవాక్యముల ♦ వీడను నిన్నెద ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ త్రాతవటంట భక్తుల నుఃదారమనీషను బ్రోచితంట వి
ఖ్యాతుఁడు విప్రవర్షుడగు ♦ కశ్యపమానికి భూమినిచ్చి సం
ప్రీతునిఁ జేసియుంటివటఃశే నను ప్రోవణఁజేయలేవె నీ
దాత్మత భక్తుపై నెఱప ♦ దప్పట నీకెటు ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ దొంగలలోన దొంగవయిఃతుంటరివౌచును వెన్నదొంగవై
రంగఁడవన్న కీరితి విఃరాజలుపెట్లగు, నన్నుఁ బ్రోవ న
త్సంగుఁడవౌదు, భక్తు నడఁదామనముంగొని ప్రోవకుండిన
న్యంగమునంది నీయశ మఃవారిని మాయచె ద్వారకాపతీ.

- చ॥ సిరికి మగండవౌచుఁ బరిశీలన భక్తునిఁ బ్రోవకున్న, నీ
సరసతయెట్లునిల్పు, జలజిహ్వయికోటిసమానతేజ! పె
సిరులును సంపదల్ మెయివి శేషములెల్లను శాశ్వత మ్మొకో
పరగతి నాకు నీ విడు నుపాయముఁ జూపవె ద్వారకాపతీ.
- ఉ॥ జారుతనమ్మకూడదనిచాటితి వేదములందు, శాస్త్రు సం
స్కారములందు వ్రేతలనుజక్కగఁ గ్రీడలదేలియుంట, పిం
జారితనమ్మకాదె యటుసల్పితి, చెప్పగఁ బెద్దవౌచు, నా
తీరునఁ జేయఁబాడియె, ధృతి మది వీడుచు ద్వారకాపతీ.
- ఉ॥ దానమొసంగ నిచ్చ పరిధానములీయఁగఁ దృప్తి జ్ఞానసం
ధానమటన్న మోదమునిదానపుశాంతముసాత్తుకార్యసం
ధానము గానము భవదుదారగుణంబులు భక్తపాలన
స్థానము లాటపట్లు నను సాకఁగలేవటె ద్వారకాపతీ.
- చ॥ పరమ పతివ్రతామణులభక్తగణమ్ములఁ బ్రీతిదాపసో
త్కరములఁ బ్రోవనుంటి ననికంకణమేలను గట్టికొంటి ని
బ్బరముగ నీవ్రతమ్మున కపాయముఁ జెందక భక్తుఁడొననుం
జరభవదీయ కీర్తిదరిఁజేరిచి ప్రోవుము ద్వారకాపతీ.
- ఉ॥ న్యాయముకాదు నన్విడననాథునిఁబ్రోచుటిదెంతనీకుఁబ్రా
ధేయుఁడనాచు వేడితివి ధేయతఁజెందుచునెంతొనిన్ను శ్రీ
నాయక ! నీకునియ్యది ఘనమ్మగుఁగాదటెభక్తుఁబ్రోవన
డాయఁగరమ్ము కీరిదృఢమ్ముగ నీకగు ద్వారకాపతీ.
- చ॥ కలను జరించునప్పుడు నుఖమ్ములవెట్టులుకల్లలొనొ యీ
కలిమియు సౌఖ్యసంతతి జగననటె క్షణభంగురమ్ము చం

చలము భవత్పదాబ్జయుగంసారవు భక్తియె శాశ్వతమ్ముని
శ్చలమగు భక్తి నా కిడు రంసాస్థలిఁగొల్పెద ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ దారముకూర్చు పుష్పములదండగతిక వసియించి జీవులం
దారయ నీవె యంతట మహాత్ముండవై చరియించి జీవనా
ధారుడవౌదు వందరికిఁ దప్పక యట్టిడవౌచు నాకు నా
హారము వెట్టకుండువె యాయారె విరుద్ధము ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ సోకులమారి వందు, మధుసూదన! నీ కపకీర్తి, భక్తిచే
నాకలిఁ దీర్చు భక్తు ననయమ్ముగ నీవటు సేయవేని నీ
జోకులు గొల్ల చేడియలు చూచుటకేకద దాల్చియుంట పో
పోకిరివంచు నిన్ననరె భూమిని భక్తులు, ద్వారకాపతీ.

చ॥ పరుసపుఁజిమ్ము నాయనముపై బడనాయనరూపుమారి బం
గరు వెటులొనొ యట్టులనె కల్మషముందెగనాడివేయ నీ
కరుణ రవంత నాపయిని గల్గినఁజాలును, దానఁజేసి, నేఁ
గరము పవిత్రముం గొనుచుఁగౌరవమందెద, ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ క్రూరుఁడు బాలిశుండు నతిఁకోపుఁడటంచును నన్ను నెంచి నా
నేరము లెన్ని వీడినను నేర్పరివంచును నిన్ను నెంత్రె యా
క్రూరునిఁ గోపిఁ బాపి, యదుఁకుంజరప్రోచుటెనీఘనమ్మునిం
డారయశమ్మువచ్చును, దృఢమ్ముగ నీ కిల ద్వారకాపతీ.

చ॥ వరమిడ దు స్తరమ్ము బహుభంగుల భక్తునిమానసమ్ముని
బ్బర మెటులుండునోయనిద్రువమ్ముగనీవు పరీక్షసల్పి యా
వరమిడుదీవు శాశ్వతమపాయముఁబొందదునిన్నుఁగొల్తుద్వఁ
చ్చరణములుండ, నీసిరియునంపదలేలను, ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ వేదకుఁ బొట్టనిండె, రివు॥ వేదన లెల్లడ నారియుండె ని
 మ్మేదినిఁబంటపండెఁగడు॥ మేలగుధర్మము హెచ్చుచుండె నిం
 డాదరమున్ గ్రహించెను జ॥ నార్దనుఁ డీవయి పుట్టియుండె న
 న్నిదరిఁ జేర్చికావుము గ॥ ణితును నే నిను ద్వారకాపతీ.

చ॥ శరణని వేషియుండిన వి॥ చక్షణతం గని భక్తుపైని నీ
 నరసతఁ జూపవై తివి వి॥ శాలయశ మ్మొటు లబ్బె నీకు ని
 వ్వరములువల్కఁగోపముక॥ డున్ వహియించెదవీవదెంతో నీ
 యురమదితాయియే మొవిన॥ యో క్తులకుబ్బవుద్వారకాపతీ.

ఉ॥ శ్లేషలఁ జెల్లు కబ్బము బ॥ లే యన విందురు పండితాళి నా
 శ్లేషల కిచ్చగించెదరు॥ చేడియ లెంతయొ యాజివాద్యసం
 ఘోషలవీరులుబ్బెదరు॥ గొప్పగయు క్తిమృదూ క్తి పద్యసం
 భాషల కాలకించెదరు॥ బాగుగ లోకలు ద్వారకాపతీ.

చ॥ వరపతి లేద నీదుపద॥ భక్తునిఁ బ్రేముడి నేద లచ్చికి
 న్వరుండవె కాద నా మొఱవి॥ నం జెవి కెంతయుఁ జేద సజ్జనా
 దరణ మొనర్పరాద వర॥ దా! శుభదాయక భవ్యపాద! దు
 ర్భరరిపుభేద వేడెదఁ గృ॥ పన్ నను గాంచుము ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ దీనుల రక్షనల్పగఁ బ్రీ॥ తిజ్జగలాడవు ప్రజ్జయందు సం
 ధానుండవౌచు జీవులయ॥ ధార్థమునం గృపఁబ్రోచికాతు స
 మ్నాననమానవీక్షణము॥ మాన్యతఁగాంచ నొసంగి నీపద
 ధ్యానము నాకు నిచ్చుచు ర॥ యమ్మునబ్రోవవెద్వారకాపతీ.

ఉ॥ చర్వితచర్వణమ్ముల వి॥ చారము లేమికి భక్తి లేమి నీ
 యుద్వినిఁ బుట్టిచచ్చుచున॥ యోపచరించెనుకర్మసంఘమున్

గర్వితచిత్తులై సలుపఁ గాఁదలపోయుచు నుండ్రుగాని యా
 సర్వసుఖములున్ సిరులుఁసాటియె భక్తికి, ద్వారకాపతీ
 చ॥ చతురుడ వాదుసామమునఁసాహసివెన్నఁగదానమందు న
 మ్మతమగుభేదమందునసమర్థుడ వెంతయొ దండనమ్మునం
 గతిఁ గనిపెట్టి సల్పెదవుఁనాల్గు నుపాయములందు నీవెకా
 చతురుడ వన్న పేరు కొనఁసాగితి విద్ధర ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ మాయలనెంతోవై రులవఁమానములం బచరింపుచుంటప్రా
 ధేయత నిన్నుఁ జెందెడి విధిం జరియింపుచు భీతివార ల
 త్యాయతశ్రద్ధ సిదగుపదద్వయిభృత్యతఁ గొల్చునట్టులం
 జేయుదు వంట నీవు పరిశీలన సల్పుచు ద్వారకాపతీ.

చ॥ తలలను మార్పొనర్చెడు విధమ్మునకీ వతిప్రాధుఁడౌచు ను
 జ్వలమగు దిట్టవీవని సెఁబాసని మెచ్చి జనుల్ నుతింప నై
 రులఁ బరిమార్చి కీరితిని • రూఢిగ వాసికి నెక్కియంటివే
 యిలఁబరికింప నీకు సముఁ లేరును గారుగ ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ జుట్టుల ముళ్ళిడంగ మధుఁనూదన! నీవతిప్రాధుఁడౌదు
 జెట్టివి కారవాన్వయముఁజల్పితి రాజ్యము పాండవాళికిం
 దిట్టరివౌచు నిచ్చితి వఁదేగతి కోరికఁ దీర్పవేని నీ
 గుట్ట జగాన నుంతు యదుఁకుంజర ! యింకను ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ బూటకమాడనుమ్ముపరిఁపూర్తిగభక్తునివల్కునమ్ము జం
 బాటముఁగాదులెమ్ము కృపఁసాకుచుఁ గోరికలిమ్ము నాజగ
 న్నాటకనూత్రీధారివయిఁనన్ఘనవేయిఁకఁగాచికోమ్ము నేఁ
 బాపెదఁ జేతఁగాని పురుఁపప్రపశుండని ద్వారకాపతీ.

చ॥ పరుసములాడియుంటి బహుభంగుల వానిని సైచినీవు నీ
కరుణను నాపయిం బఱపి కావుము నాదగు శోర్కిడిర్పమి
త్తతి భవదీయభక్తుడను • తామసముంచకు పుత్రుపైని నీ
నిరుపమసత్సలత్వమును నిండుగఁ జూపుము ద్వారకాపతి.

ఉ॥ వేసము లేలపోయెదు వివేకునిలక్షణ మద్దికాదు నే
బాసుర పోకిరీ వనరె • భక్తగణములు నిన్నుఁగూర్చి సం
తోసముతోడ గొల్చెదరె • తుష్టుగ నన్నికనల్పవేన్ రసా
భాసముఁగాదె నీదుపదభక్తుడఁ బ్రోవుము ద్వారకాపతి.

ఉ॥ గొల్లలయిండ్లదూరి యదుఁకుంజర! చల్లబుడ్లచిల్లు లీ
వల్లరినల్పివెట్టెదవహా మొఱవెట్టుచు గొల్లలెల్ల నీ
తల్లి యశోదతోనుడువఁదధ్యము కాదని కల్లలాడు నా
యల్లరి వీవ భక్తు సనాయమ్మును జూచెదె ద్వారకాపతి.

చ॥ రసికుడవౌదు భక్తు సను • రక్షణనల్పిన సల్పకున్న నీ
రసికత యెట్లునిల్చును బిరాసను నిందలముంచువాడ బెం
పెనఁగ నకీర్తివచ్చునటఁహీనముఁగాదె యుపై న నీవు నా
దెనఁగృపఁజూపిప్రోవుము నుతించెద నేనిను ద్వారకాపతి.

ఉ॥ బంధురవిక్రముండు తపబాహుబల మ్మనిఁజూపుచుఁ జరా
సంధుఁడు నీపయిం గవయ • సంగరమందున నోడిపాటి నీ
బంధులఁగూడి ధైర్యమెడఁ బాసెనునీవెటుసన్నుఁబ్రోతువో
కంఠరదేహ నాకదియె • కష్టముఁదోచెడు ద్వారకాపతి.

ఉ॥ కాలునిఁబోలి యుగ్రీలయఁకారుఁ డనంగను జన్యశీలియై
కాలునుదువ్వి నీపయికిఁ • గాలతురుమ్ముఁడురాఁగ నీవు స

క్కాలమునందు ధైర్యము వికావకలై చనఁ బాఠీయుంటి వి
క్కాలమునందు నన్నెటులుఁ గాచెదొత్తోఁచదు ద్వారకాపతీ.

చ॥ పరుసములక వచించితిని • భావమునందునఁ గోపమెంచ కి
ద్ధరణిని వానిఁ ద్రోయఁ దలిఁ దండులు దేశికదైవతమ్ములం
చరయఁ గని నై నమ్మితి నయమ్ముగ దోసములంద్యజించి నీ
చరణయుగాబ్జసేవ నిడి • సాకుము నన్నిక ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ కల్లులు వల్కినాఁడవు జగమ్మున నిదయఁ జూడ నింతలోఁ
జెల్లదు కొన్ని నాళ్లయినఁ • జెప్పెదనంచు వచింతువేని, నే
నొల్ల విలంబనమ్మునకు • నోపికపట్టుమటండు వయ్యయో
పిల్లికి నాట మూసకపుచ్చిల్లకుఁ జేటగు ద్వారకాపతీ.

చ॥ అవగతకిల్పిషుండవు మహాత్ముఁడ వెయ్యెడ సట్టినిన్ను నా
చపలపువాంఛఁ గూర్చి కడుఁ సల్పితి నిందల వానిఁ ద్రోసి నీ
నిపుణత నాదుకొర్కులిడి • నీరజలోచన నీదుభక్తి స
త్కృపను నొసంగినన్నికనుఁ దేల్పుము మ్రొక్కెద, ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ ఆలసుగాచువాఁడ, నయఁ మారెను గొల్లలజోషకాఁడ నిం
డాలమః లోని ప్రోడ, యవుఁ రా బాలిగద్దను నెక్కువాఁడ యె
కాలము ఒత్తులన్ మిగులఁ • గాచెడు వేల్పులఁ జేనిఁ తేడ, న
న్బాలససల్పు నల్లగొలఁ వాఁడ, నుతించెద, ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ అన్నులమిన్న ద్రోవది సభాంతరమందున మాసభంగ మా
తెన్నునఁ గౌరవుల్ సలుప • దిక్కటలేకను నిన్ను వేడ, బ్ర
చ్చన్నత నక్షయ మ్మని ప్రశస్తత వల్వలొసంగి ప్రోచు సం
పన్నుఁడవీవు, దీను ననుఁ • బాలనసేయవె, ద్వారకాపతీ.

చ॥ నిపుణతవిద్యః జెప్పు గురునిం గురుదక్షిణఁగోరుమన్న సాం
దిపుఁడునముద్రగామిసుతుఁడెచ్చియొసంగుమటన్న బ్రీతిఁగా
లు పురికినేగి బాలకు బలుండవునై కొనితెచ్చియెంతో నీ
కృప సుతుదేశికోత్తమున ♦ కిచ్చుచుఁ దన్పితి, ద్వారకాపతి

ఉ॥ కోకలువిప్పి యొడ్డునను ♦ గుప్పలువెట్టుచు గోపికాంగనల్
తేకువమీట నీరమున ♦ లీలనాడెఱవేళఁ జీరలన్
వీకను మ్రుచ్చిలించి, కడు ♦ వేగ, నమేరువునెక్కిడాగ, నా
లీకముఘల్ కనుంగొని, చలింపఁగ వాకి జ్ఞానబోధ మ
స్తాకతఁ జల్పినట్టి నిను ♦ స్తోత్రముఁ జేసెద ద్వారకాపతి.

చ॥ నలువ మొదల్ సమ స్తస్య జనమ్మునయందునునిల్చియుందు నీ
చెలిమి చరాచరమ్ములగు ♦ జీవులకెంతయొ జీవనమ్ము నీ
విలసనమెల్ల ప్రాణులకు ♦ విశ్రుత తేజము, నన్నుఁ బ్రోవఁగా
దలఁపమిపెద్దలోపమిది ♦ తథ్యము తథ్యము, ద్వారకాపతి.

చ॥ దురమున హస్తీయమ్మకరితోడను బోరొనరించుచున్న న
త్తఱి కరిరాజుడస్సి వరదా! పరమేశ్వర! కావుమంచు నీ
చరణములఁ భజింప వడిఁజక్కముచే మకరిఁ వధించి న
త్కరుణను సామక్షేంద్రునిలఁగాచితి వెంతయు ద్వారకాపతి.

ఉ॥ చుట్టమె హస్తీరాజు మధుసూదన యావిధిబ్రోచి నీవు చే
పట్టితివట్లై భక్తు ననుఁ ♦ బాలన నల్పుము నల్పవేని నీ
గుట్టును బైటఁ బెట్టెదను ♦ గొబ్బున నిందల లోకమందు నీ
కట్టులు రట్టు భక్తుని రయమ్మునఁ బ్రోవుము ద్వారకాపతి.

చ॥ పరుండనె భక్తునన్నుఁ బరిఁపాలన సల్పిన పాపమొక్కొ నీ
కరుణను భక్తులఁ మునుపుఁగాచితి నంటదికల్ల సుమ్ము ని
బ్బరముగ నీవుపల్కుమటుఁపాడియెపక్షముఁబూనన్యాయమే
పరువుచుగాచికోమ్ము ననుఁ బాలన సల్పక ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ పేదవె నన్నుఁబ్రోవఁగ వివేచన భక్తునిఁ గావరాదె సం
వాద మదేల నాకడ ధుక్రవంబుగ నండ ఘటిల్లె జాలు నీ
పాదయుగంబె దిక్కు పెఱఁవారినిఁ గోరను బ్రోవకున్న నిఁ
గాదనిపింతు భక్తజనఁకాండము సన్నిధి ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ క్రూరపుజింతఁగంసుఁ డతిఁకోపమునఁ నినుఁజంపనెంచి యా
క్రూరుని నీకుఁగాఁ బనుపఁగూరిమి నాతనిఁగూడివచ్చు న
ద్వారిని నీ స్వరూపము హితమ్ముగ నీటచు నీవుచూపి య
క్రూరుఁడె యీతఁడంచతనిఁకోర్కులొసంగితి ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ బోటియశోద నీదు నడుఁముఁ బిగిత్రోటనుఁ తోటఁగట్ట నీ
వాటల మద్దిచెట్లనడిఁయాటల తోటచు దారుచుండ జం
ర్కూటస పాటవోన్నతినిఁ సాలయుగమ్ము విఱుంగ శాపము
చ్చాటనగాఁగ వారికి నిజాకృతు లిచ్చితి ద్వారకాపతీ.

చ॥ తరువుల శాప మావిధి ముఁదమ్ముగ నీవతివేగఁద్రొంచి నీ
కరుణ నిజాకృతుల్ వడయఁగా నొనరించితి నిన్నుఁగొల్వ న
ట్లరయభవత్పదమ్ములనయమ్ముగఁ గొల్పెడిభక్తినిచ్చి నా
దురితములం దొలంచి ననుఁదుష్టినెఁబ్రోవవె ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ పాతకి కంసుఁడెంతయు నఁపాయము నీకొనరింపనెంచి యా
- వ్రాతనఁబంప జన్గవను * బూరితిగాను విసమ్ముఁదాల్చి య

- న్నాతి బిరాసవచ్చి కరుణాం జనుబాలిద దుష్టయైన య
 ప్పుతనఁజంపి దానికిని • మోక్ష మొసంగితి ద్వారకాపతీ.
- చ॥ కపటమొనర్చి నిన్ దునుముఁగాఁదలపోసిన చెట్టఁగాను నే
 నెపమిడి చ్చన్లవన్ వినముఁనింపి యొసంగిన దుష్టఁగానుఘో
 రపుఁబెనుమంటలంబఱిపిఁప్రాణముఁదీయఁ దలంచుచిచ్చుగా
 నపరిమితప్రసాదమునఁనాత్మభటుంగను ద్వారకాపతీ.
- ఉ॥ ఎంతయునాయసమ్ముగ్రహింపించిదఱిన్ వడిఁజేర్చునాయయః
 కాంతము రీతిగా సతముఁగల్గఱుఁడైనఁ ద్వదీయచింతనం
 బింతయొనర్ప భక్తుని గ్రహింపుచు వానియఘమ్ముఁద్రుంచి నీ
 చెంతకుఁ జేర్తువంట నయఃశీలతఁ బ్రోచుచు ద్వారకాపతీ.
- చ॥ తఱియిది వాసుదేవ! ననుఁదన్నుట కెంతయుఁదాశజాల నీ
 చరణసరోజయుగ్మపువిశంకటభక్తిని నా కొసంగి నా
 దురితములం దొలంచి పరిఁతుష్టిగ నిన్ను భజించునట్లు నీ
 కరుణను భక్తు నాపయినిఁగాఢముగా నిడు ద్వారకాపతీ.
- ఉ॥ దోసము లేని యంబరిషుఁదోరపు భక్తిఁ బరీక్ష సేయ దు
 ర్వాసుఁడువచ్చియావ్రతముఁభంగ మొనర్పఁగ నెంచనాతనిం
 గాసిలఁ జేసి యాన్మృపతిఁగాచి ముదంబిడునట్లె నన్ను నీ
 దాసుని దోషదూరునిగఁదద్దయుఁ జేయుము ద్వారకాపతీ
- చ॥ మడువున నున్నిగా నిలినిఁమారుతభోక్త సమస్తజీవులం
 గఱఁక విషాగ్నికీలలను • గాల్ప దదీయశిరః ప్రదేశమం
 దడుగులు వెట్టితోక్కఁగఁ దదంగన లెల్లరు వేడ వారికిం
 గఱఁ బతిభిక్ష పెట్టితివికాదె ముదమ్మున ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ పుల్లనరోజనేత్రీ! పరిపూర్ణజలాంబుదగాత్రీ శాంభవీ
 వల్లభమిత్రీ! లోకనుతిపాత్రీ! మహాఘటతాలవిత్రీ! న
 ద్ధలకపత్రీ చిత్రీతరదామవిదర్భసుతాకళత్రీ! రా
 జిలెడు త్వత్కృపారస ముఁజిందవె నాపయి ద్వారకాపతీ.

చ॥ ఖగపతివాహ స్నిగ్ధఘనకాంతినముజ్జ్వల నీలదేహ ప
 త్రీగనభాధిరోహ భుజదర్పితదైత్యవనప్రదాహ న
 న్నిగమసమూహసంస్తుత వినిర్మలపాదజనిప్రదాహ భ
 క్తగణ సుపర్వమాహ! ననుదారకుఁబ్రోవవెద్వారకాపతీ.

ఉ॥ సాంద్రీయశోవిశాల గుణజాల సుశీల కృపాలవాల ని
 స్తంద్రీసువర్ణచేల మునిసత్తమచిత్తనివాసఖేల మా
 నీంద్రీసురారికాల ఘననీల వినీలకపోల నాకవా
 నేంద్రముఖప్రపాల నను నిత్యఁజి బ్రోవవె, ద్వారకాపతీ.

చ॥ స్మరహరమిత్రీ పంకరుహశాత్రీవభాస్కరయుగ్మనేత్రీ సు
 ధ్ధిరనుతిపాత్రీ భక్తజనచిత్తవిసర్పితపంకమిత్రీ వి
 స్ఫురితసువర్ణనేత్ర భవమోచనసూత్ర రమాకళత్ర యం
 బరవితతాతపత్రీ నను బాలనసేయవె ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ యాదవవంశదీప కరుణాంచితదివ్యకలాకలాప వి
 చేద్ధితభక్తతాప పరిశీలితపుణ్యజనానులోప న
 మ్మోదితభవ్యరూప పరిపూరితపాండవరక్షణానుసం
 పాదితవిశ్వరూప నను బాలన సేయవె, ద్వారకాపతీ.

చ॥ సరహితరథ్యచోదక జనార్దననామక భక్తచిత్తపం
 జరనిలయస్థభవ్యశుక సజ్జనపోషక మోక్షదాయకా

- తరణినిశాకరాంబక కృతఘ్నువినాశక ధైత్యకాననో
 త్కరదహనప్రపావక సతమ్మును బ్రోవవె ద్వారకాపతీ.
- చ॥ పరమపవిత్రీనామ యదుఃపంశపయోనిధిపూర్ణ సోమ సం
 గరరిపుభీమ భక్తజనకాండమనోరథపూర్ణ కామ ము
 మ్కరభుజవిక్రమక్రమనిశాచరగర్వవిరామ చంద్రీభా
 స్కరనయనాభిరామ నిను ధ సన్నుతిఁజేసెద ద్వారకాపతీ.
- ఉ॥ గోపకులాగ్రగణ్య రణకోవిదపణ్య యగణ్యపుణ్య సాం
 దీపిశరణ్యపణ్య కమఃనీయపదాంబుజజాతపుణ్య దు
 ష్పాప్రమహాపరాక్రమపరాజితపుణ్యజనేద్వరేణ్య స
 త్యాపరిహాసపణ్య కృపఁ దన్నుము నన్నిఁక ద్వారకాపతీ.
- చ॥ నిరుపమతేజ భక్తగణఃనీయ సుభక్తినియుక్తపూజ సం
 గరకరిరాజమాననవికాసవరామరభూజ పూతన
 చ్చరణనరోజనంజనితశైవలినీపరిపూతదేవతా
 సరససమాజ భక్తు నను ధ సాకవె నీకృప ద్వారకాపతీ.
- ఉ॥ బాలశశాంకఫాల యదుఃపంశసృపాల సువర్ణచేల స
 మ్మేలితవార్ధిఫేల గుణఃమేదుర సజ్జనపాల భానుసం
 పాలనరత్నకుండల విభాధివిభాసికపోల బాల స
 చ్చీల యశోవిశాల ననుఁ జేర్పుము నీకృప ద్వారకాపతీ.
- చ॥ సరసిజవత్రీలోచన విచారవినాశన నందనందనా
 కరధృతశంఖచక్రీవరఖడ్గదాఘన భక్తచందనా
 సురుచిరలోకవందన విశుద్ధమనోధనమానికుర్దనా
 దురితవిమర్దనా కరుణాతో ననుఁ గావవె ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ నూన్మతభాష సీలఘనఃసుందరవేష యశోవిశేష సు
జ్ఞానమహావిభూష వరఃకౌస్తుభసన్మణికాంతిపూష సం
ధానిత సర్వభక్తవరఃదానకలోష యశేషలోకదు
ర్మానితభూరిదోష నను * మన్ముము నీకృప ద్వారకాపతీ.

చ॥ దురితవిదూర భక్తజనఃతుష్టకృపాపరిపూర సారవి
స్ఫురితకటాక్షధార పరిశోభితగోపకేశోర గోపికా
వరతరుణీవిషాదభవఃబంధవిదార! యుదార! దుగ్ధసా
గరసువిహార ధీర కృపః * గాంచుము నాపయి ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ పాండవరక్షదక్ష సురఃపక్షమునీడ్యబుధారిశిక్ష యా
ఖండలముఖ్యనిర్జరనిఃకాయసమక్షకృపాకటాక్ష బ్ర
హ్మాండభరైకదీక్ష * కలుషావృతవిష్ణవముక్తి భిక్ష వే
దండ భయప్రమోక్ష ననుః * దస్సవే నీకృప, ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ గోపరిపాల కాంచనదుఃకూల సమస్తకళానుకూల వి
ద్యాపరిపాలశీల యమఃరారివనోత్కటదావకీల సం
తాపితశత్రుజాల వరఃధర్మనిరంతరగర్భగోళ యు
ద్దీపితగోపబాల కృపః * దేల్పవె న న్నిఃక ద్వారకాపతీ.

చ॥ అలరెడు చంపకోత్పలముఃలాదట దండగఁ గూర్చి త్వత్పదం
బులఁ గడు భక్తివెట్టితి ప్రఃమోదమనంబున స్వీకరించి నీ
కలుషములెల్లఁ బొసె నిఁక * గాదిలిభక్తుఁడవైతి వంచు నా
తలపయి నీకరంబు నిడి * తద్దయుఁ బ్రోవుము, ద్వారకాపతీ.

ఉ॥ తప్పలుగల్గ సామమునుఃదండ్రివచించును వెన్క దానముం
జొప్పడ నేయుభేదమునుఃజూవును మీదఁ బయింబొనర్చుదా

నప్పుడు దండసంబు పరమాత్మ గురుండవు నీవె కాన వా
చోప్పునఁ బుత్రునిన్ పను విశుద్ధునిఁజేయవె ద్వారకాపతి.

ఉ॥ నోటికి వచ్చినట్టులు నిఁను న్ను తియించితిఁ దప్పలున్న నా
సాటిభటప్రకాండమువఁ • జాటక యొంటిగ నున్న యుట్టు నా
చోటికి వచ్చి తెల్లముగఁ • జూపుము దానికిఁ బ్రీతిలేనిచోఁ
జాటుగ వ్యక్తమందయినఁసల్పుము దిద్దెద ద్వారకాపతి.

ఉ॥ ధర్మము మీఱకుండ ఫలితంబున నానఁ దొలంచి శ్రద్ధమైఁ
గర్మ లానర్చుటే? నరసుఖంబని చేసిన బోధ వింటి నా
దుర్మమతల్ త్యజించికొనితొఁచిన యట్లు శతంబు పద్య న
త్కర్మ మొనర్చినాఁడ ఫలితంబుఁ దలంతునె ద్వారకాపతి.

చ॥ నెలకుఁ దిప్పవృష్టి నింపి ధరఁణిన్ వహింపఁగనన్యవృద్ధిగో
వులు పృథివీసురుల్ సుఖముఁబొంద నిలాధిప వైరహీనమై
కలిమియుఁ జెల్మియుండ జనఁకాండముఁ దక్కిన సర్వజవులు
జ్వలవముదమ్ముపందఁగృవఁబాలనఁజేయవె ద్వారకాపతి.

చ॥ యువయను నేట మాధవసితోత్ప్రీతిపత్నిరవాసరాంతమం
దవిరళభక్తిఁ దావకపదాంబుజయుగ్మనదర్పనేయ నే
ప్రవిమలపద్యపుష్పములఁ బాగుగనూటొక యొన్నిదింటి మా
ధవ యిడియుంటిఁ గొంచుననుదన్పవెనీకృప ద్వారకాపతి.

సంపూర్ణము.

